

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Ústav asijských studií, Filozofická fakulta, Karlova univerzita v Praze

Autor: Karla Hambergerová

Titul: Animal Friends Jogja: příklad ochrany malých domácích zvířat v Indonésii

Oponent práce: PhDr. Michaela Budiman, Ph.D.

Tématem hodnocené bakalářské práce je ochrana malých domácích zvířat v Indonésii. Autorka představuje historický a socio-kulturní pohled na danou problematiku a zároveň se zabývá vymezením právní ochrany. Na základě sedmiměsíčního studijního pobytu v Indonésii se rozhodla pro představení nevládní neziskové organizace Animal Friends Jogja, která se zabývá ochranou a zlepšením životních podmínek domácích mazlíčků.

Práce je členěna do čtyř kapitol, mimo které stojí Úvod a Závěr. První definuje pojem domácí zvíře, zabývá se historií mazlíčků v Indonésii a posléze velmi zajímavě nastiňuje náboženskou perspektivu dané problematiky. Popisuje pohled animismu, hinduismu, buddhismu, islámu i křesťanství na živočichy a jejich chov. Dále je čtenář seznámen s druhy původních a importovaných chovaných zvířat. Druhá kapitola se zabývá právním rámcem vlastnění domácích mazlíčků – legislativou chovu v Indonésii a nelegálním obchodem. Třetí kapitola představuje organizaci Animal Friends Jogja, konkrétně historii a charakteristiku této instituce, její činnost a způsoby, jakými se snaží šířit osvětu. Čtvrtá kapitola zahrnuje dotazníkové šetření, které se obrací na členy nebo dobrovolníky Animal Friends Jogja. Tato část je o poznání slabší než zbytek práce. Nemohu se ubránit dojmu, že praktická část byla vypracována jen proto, aby prostě „byla“. Naprosto rozumím tomu, že vzhledem k celosvětové pandemii autorka textu nemohla do cílové země jet a zrealizovat „skutečný“ terénní výzkum, a proto se domnívám, že v tom případě by bylo bývalo lepší praktickou část do práce vůbec nezačlenit. Samotné dotazníkové šetření je kvalitně zpracováno, počet 15 respondentů není příliš vysoký, nicméně vzhledem k výše popsané situaci, je pochopitelný a přijatelný. Hlavním zklamáním však je, že se čtenář z dotazníkového šetření nedozvídá nic zásadního nebo nepředvídatelného. Důvodem je skutečnost, na kterou v závěru práce upozorňuje sama autorka: „...respondenty dotazníkového šetření jsou mladí, povětšinou vysokoškolsky vzdělaní lidé, kteří se o téma ochrany domácích zvířat aktivně zajímají, tudíž tyto výsledky neodrážejí informovanost a názory většinové indonéské populace.“ Domnívám se tedy, že se autorka při svém výzkumu měla zaměřit na jinou cílovou skupinu.

Práce je psána systematicky a logicky, nenacházím v ní žádné zásadní formální nedostatky. Až na ojedinělé chyby (například str. 8 – „Ve stručnosti je zde také představena problematika nelegálního obchodu s volně žijícími druhy zvířat, **kte**ré jsou lovena a prodávána jako domácí mazlíčci.“; str. 13 – „Již od 4. století př. n. l. bylo totiž běžné, že kočky cestovaly spolu s mořeplavci do vzdálených zemí, aby **chránili** potravu před krysami, jež se na palubách lodí běžně vyskytovaly.“; str. 37 – „Konkrétně se jedná o psy a kočky, **jenž** zde přetrvávají až do doby než je adoptuje nový majitel nebo získají dočasný domov v pěstounské rodině,...“), je práce po jazykové i stylistické stránce velmi zdařilá.

Použité množství literatury je pro bakalářskou práci tohoto zaměření zcela dostačující. Práce zcela splňuje veškeré formální náležitosti bakalářské práce.

Po jejím přečtení by mě zajímalo, zda má autorka nějaké tipy, kterými by se mohly obdobné organizace inspirovat při šíření osvěty v oblasti dané problematiky.

S přihlédnutím k všemu výše zmíněnému, i přes výhrady ohledně praktické části, která by jistě byla mnohem kvalitnější, kdyby autorka měla možnost vyjet do terénu, hodnotím práci jako **v ý b o r n o u** a doporučuji ji k obhajobě.

Vypracovala PhDr. Michaela Budiman, Ph.D.

V Praze dne 27. 8. 2021